

สุวนิตย์ ชีระพันธ์. (2548). การยอมรับการใช้เกษตรธรรมชาติของเกษตรกร อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม คณะกรรมการควบคุม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิมลฤดี วันสอน และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปราณี นิลเหม

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับเกษตรธรรมชาติของเกษตรกร 2) เพื่อศึกษาระดับการยอมรับการใช้เกษตรธรรมชาติของเกษตรกรอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพเกษตรกร และความรู้เกี่ยวกับเกษตรธรรมชาติกับการยอมรับการใช้เกษตรธรรมชาติของเกษตรกร

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจประกอบการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เกษตรกรใน 3 ตำบล คือ ตำบลบางสีทอง บางขุน และบางขุนกอง จำนวน 265 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนาด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติไคสแควร์ และการวิเคราะห์ถดถอยพหุ สำหรับวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเก็บข้อมูลจากผู้นำเกษตรกรและเกษตรกรวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการเชิงพรรณนา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 265 คน เป็นเพศหญิงร้อยละ 63.00 เพศชายร้อยละ 37.00 มีอายุเฉลี่ย 53 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ระยะเวลาที่อยู่ในชุมชนเฉลี่ย 49 ปี มีพื้นที่ทำการเกษตรกรรมโดยเฉลี่ย 3 ไร่ แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ได้แก่ ฟังการบรรยาย และพูดคุยสนทนากัน การรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเกษตรธรรมชาติเฉลี่ย 2 ครั้งต่อเดือน การติดต่อกับเจ้าหน้าที่เกษตรเฉลี่ย 2 ครั้งต่อปี การเข้ารับการฝึกอบรมด้านเกษตรธรรมชาติ เฉลี่ย 2 ครั้งต่อปี มีระยะเวลาในการทำเกษตรกรรมเฉลี่ย 24 ปี และส่วนใหญ่ปลูกไม้ผล มีความรู้เกี่ยวกับเกษตรธรรมชาติในระดับสูงร้อยละ 72.10 ส่วนการยอมรับเกษตรธรรมชาติของเกษตรกรอยู่ในระดับปานกลาง คือ ร้อยละ 55.50

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ระดับการศึกษา ขนาดพื้นที่ทำการเกษตร ประเภทเกษตรกรรมและความรู้เกี่ยวกับเกษตรธรรมชาติมีความสัมพันธ์กับการยอมรับการใช้เกษตรธรรมชาติ โดยระดับการศึกษา ประเภทเกษตรกรรม และความรู้เกี่ยวกับเกษตรธรรมชาติมีความสัมพันธ์ทางลบกับการยอมรับการใช้เกษตรธรรมชาติของเกษตรกร สำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า เกษตรกรส่วนหนึ่งยอมรับและทำเกษตรธรรมชาติมาเป็นเวลานาน เพราะทำตามปู่ ย่า ตา ยาย และพ่อแม่ ส่วนกลุ่มที่ยังไม่ปฏิบัติ พบว่า ปัญหาคือ เกษตรกรมีความเห็นว่าการใช้เกษตรธรรมชาติจะทำให้หญ้ารก พืชผักไม่งาม ราคาไม่ดี และเกษตรกรยังขาดความรู้ที่ถูกต้องในการปฏิบัติ

Suwanit Theeraphan. (2005). Farmers' Adoption on Natural Farming in Bangkruai District, Nontaburi Province. Master Thesis, M.A. (Social Sciences for Development). Bangkok: Rajabhat: Graduate School, Chandrakasem University. Advisor Committee: Asst. Prof. Dr. Wimonruedee Wansorn, Asst. Prof. Pranee Nilhem.

The objectives of this study were as follows: 1) to study the level of farmers' knowledge on natural farming, 2) to study the level of farmers' adoption on natural farming, and 3) to study the relationship between the personal factors, agricultural factors, knowledge on natural farming and the farmers' adoption on natural farming.

This study was a survey research using the interview questionnaire and indepth interview for data gathering process. The samples are included 265 farmers from Tambol Bangseethong, Tambol Bangkhanun and Tambol Bangkhunkong. The data were analyzed by descriptive statistics: which included frequency, percentage, mean, standard deviation and inferential statistics: which included Chi-square test and multiple regression analysis. Meanwhile, data gained from the farmer leaders and the farmers themselves by indepth interview were analyzed by using descriptive analysis approach. The results of the study were summarized as follows:

From 265 samples it consisted of 63 percent of females and 37 percent of males with the average 53 years of age and their education were mainly in elementary level. The community residency duration was 49 years. The average farm area was 3 rai. The information was accessed from attending the lecture and discussing with other farmers. The natural farming information perception was 2 times per month. The communication with government agricultural staff and participation in natural farming training course were 2 times a year. Farming experience was more than 24 years. Most of them grew fruit. Their knowledge on natural farming was shown in a high level (72.10 percent). The farmers' adoption on natural farming was shown in a moderate level (55.50 percent). According to the test of hypothesis, there was relationship between the level of education, the size of farm, the type of farming, the knowledge on natural farming and the farmers' adoption on natural farming. In addition, the relationship between the farmers' adoption on natural farming and the level of education, the type of farming, the knowledge on natural farming was negatively related. Data from indepth interview revealed that some farmers' adopted natural farming from the ancestors for a long time. The problems for those who did not practice natural farming were the quality and the price of the products and the lack of correct information and knowledge on natural farming.